

6 Juli 1951

De Nederlandse Katholieke Bond
van Hotel-, Café, Restaurant-
houders en Slijters,
Rode Zand 34,
ROTTERDAM.

Mijne Heren,

In antwoord op Uw brief van 4 Juli j.l. deel ik U mede dat door mij inderdaad over het Zondagsrijverbod is opgemerkt, dat ik dit als een ondoelmatige beperking van het verbruik beschouw. Ik heb er op gewezen dat aan de ene kant degenen die wensen te rijden dan zeker wel hun best zullen doen op andere dagen te rijden, bijv. Zaterdagmiddag heen en Maandag terug of op andere door-de-weekse dagen. Bovendien heb ik er op gewezen dat, gesteld al dat men een zekere door mij niet hoog geschatte beperking van het benzineverbruik op deze wijze zou bereiken, zeer waarschijnlijk andere uitgaven daarvoor in de plaats zouden treden. Men moet zich het effect dus niet te hoog voorstellen. Afgezien daarvan zijn er nog andere overwegingen. Het autorijden is slechts één vorm van luxe, waarnaas er nog vele andere bestaan. Een beperking van luxeverbruik is op het ogenblik ongetwijfeld nodig. Mijn voorkeur gaat er naar uit dat men dit doet door belastingverhoging, waardoor men de consument zijn vrije keuze laat. Indien men meent dat bepaalde groepen van de bevolking een te hoog

inkomen hebben, is het mogelijk deze inkomens door directe belastingen af te romen of wel door regeling van de inkomens zelf. Acht men het echter ten einde de productie te stimuleren, nodig bepaalde groepen hogere inkomens toe te kennen dan andere, dan heeft het weinig zin het besteden van dit inkomen dan weer te belemmeren. Beperking van het verbruik in deze tijden is gewenst. Het beste is het uiteraard wanneer dit door eigen initiatief van de betrokkenen tot stand komt. Ik wens in dit verband op de woorden van Minister In 't Veld te wijzen, die gepleit heeft voor vermindering van ons tabak- en alcoholica-verbruik, ten einde daarmee gelden ten behoeve van de woningbouw te verkrijgen. Bij deze woorden sluit ik mij gaarne aan.

Hoogachtend,